22/12/2021

Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης: «Το σπήλαιο της Βηθλεέμ – ο μεγάλος δάσκαλος της χριστιανικής ταπείνωσης»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Με επίκεντρο το απρόσιτο βάθος της ταπείνωσης σε ό,τι έχει να κάνει με την γέννηση του Χριστού, από τις συνθήκες έως και τον χώρο όπου Γεννήθηκε, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών περιγράφει στην εγκύκλιό του για τα Χριστούγεννα του 2021 το γιατί ο Θεός μας είναι ο Θεός του σπηλαίου και όχι των βασιλικών ανακτόρων και του αυτοκρατορικού μεγαλείου. «Το σπήλαιο της Βηθλεέμ είναι και θα παραμένει αιώνια ο μεγάλος δάσκαλος της χριστιανικής ταπεινώσεως», λέει ο Σεβασμιώτατος και συνεχίζει: «Μόνο μέσα από το μονοπάτι της ταπεινώσεως μπορούμε να συναντήσουμε και να γνωρίσουμε τον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό. Στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Ούτε στα μέγαρα και τις επαύλεις του κόσμου τούτου. Ούτε στους φωταγωγημένους δρόμους των μεγαλουπόλεων μας και τις στολισμένες βιτρίνες των καταστημάτων μας. Ούτε στα ολονύχτια ρεβεγιόν και την κραιπάλη των διασκεδάσεών μας».

Διαβάστε όλη την εγκύκλιο, στην οποία δεν παραλείπεται βεβαίως και η έκκληση για προσευχή για όλους όσους χτυπήθηκαν από τον κορωνοϊό, αλλά και για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό που προσπαθεί να αντιμετωπίσει την ασθένεια:

«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον τίκτει
καί ἡ γῆ τό σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει…»
(Κοντάκιο τῶν Χριστουγέννων)

Ἐν μέσω πανδημίας γιά δεύτερη χρονιά,

ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ἔφθασε καί πάλι ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς χριστιανοσύνης, ἡ γέννηση τοῦ θεανθρώπου Κυρίου μας.

Ἡ πανδημία σπέρνει τόν φόβο καί ἐκπέμπει «ὀσμή θανάτου» (Β’ Κορ. 2,16). Ὁ φόβος καί ἡ ἀγωνία πολιορκεῖ νύχτα καί μέρα τίς ἀνθρώπινες καρδιές. Παντοῦ, σ᾽ ὁλόκληρο τόν πλανήτη μας. Καί ὁ θάνατος, πικρός καί ἀνελέητος, ἁρπάζει ἀπό

κοντά μας ἀγαπημένα πρόσωπα. Μέσα στίς Μ.Ε.Θ. καταλήγουν καθημερινά κάθε ἡλικίας ἄνθρωποι χτυπημένοι ἀπό τόν φονικό ἰό. Μόνοι. Χωρίς νά μποροῦν νά δοῦν τούς δικούς τους ἔστω καί γιά τελευταία φορά. Νά τούς ἀποχαιρετήσουν ἀναχωρώντας γιά τό μεγάλο ταξίδι.

Ἡ γέννηση τοῦ Κυρίου μας, ἀπό τήν ἄλλη, σκορπᾶ χαρά. Ἐκπέμπει τό μήνυμα τῆς λύτρωσης. Εὐαγγελίζεται τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Μᾶς χαρίζει ἐλπίδα.

Κι ἐμεῖς οἱ χριστιανοί μέ ἀνάμικτα αἰσθήματα καί ὑπό συνθῆκες πρωτόγνωρες συναθροιστήκαμε σήμερα στίς ἐκκλησιές μας γιά νά λατρεύσουμε τόν ἐνανθρωπήσαντα Σωτήρα μας καί νά μετάσχουμε στήν κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματός Του.

Γιά μιά ἀκόμη φορά μέ ἔκπληξη καί θαυμασμό στεκόμαστε μπροστά στό μυστήριο τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως καί μέ τή δύναμη πού χαρίζει ἡ πίστη προσπαθοῦμε νά προσεγγίσουμε τό νόημα τῆς μεγάλης ἑορτῆς.

* * *

Μέ χαρά καί συγκίνηση, ψάλλοντας τό Κοντάκιο τῆς ἑορτῆς, οἱ χριστιανοί ἀναφωνοῦμε : «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον τίκτει...». Ὁ ὑπερούσιος Θεός, ὁ μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται ἄνθρωπος. Ἔρχεται στή γῆ, κοντά μας, καί προσλαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύση μας. Γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τήν ἁμαρτία καί τή φθορά. Γιά νά ἀνακαινίσει τίς ὑπάρξεις μας. Γιά νά μᾶς χαρίσει τό πλήρωμα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. «Ἐγώ ἦλθον ἵνα ζωήν ἔχωσι καί περισσόν ἔχωσι» (Ἰω. 10,10).

Πῶς ἦρθε ὁ Κύριος στόν κόσμο; Μέσω τῆς Παρθένου Μαρίας. «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον τίκτει...». Ἡ ταπεινή κόρη τῆς Ναζαρέτ συλλαμβάνει στά σπλάχνα της τόν Κύριο «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου». Καί παραμένοντας Παρθένος Τόν γεννᾶ στή Βηθλεέμ. Τό θαυμαστό γεγονός ὑπερβαίνει τή λογική μας. Ἀναστέλλει τούς νόμους τῆς φύσεως. Ἀποτελεῖ ἀπερινόητο μυστήριο.

Αὐτό μᾶς ἐπισημαίνουν οἱ στίχοι τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς: «Θεός τό τεχθέν, ἡ δέ Μήτηρ Παρθένος· Τί μεῖζον ἄλλο καινόν εἶδεν ἡ Κτίσις;» Δηλαδή : Τό βρέφος πού γεννήθηκε εἶναι Θεός· ἀληθινός Θεός. Καί ἡ Μητέρα Του παραμένει Παρθένος. Τί ἄλλο μεγαλύτερο θαῦμα εἶδαν οἱ ἄνθρωποι;

* * *

Ὁ Χριστός μας γεννήθηκε σέ μιά σπηλιά ἀπό αὐτές πού ὑπῆρχαν στά ὑψίπεδα τῆς Βηθλεέμ, στίς ὁποῖες οἱ βοσκοί ὁδηγοῦσαν τά ζῶα τους γιά νά περάσουν τή νύχτα.

Γιατί; «Διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι». Γιατί δέν βρῆκαν μέρος στό πανδοχεῖο (Λουκ. 2,7). Οἱ ἄνθρωποι δέν θέλησαν νά προσφέρουν κατάλυμα γιά νά φιλοξενηθοῦν ἡ Παρθένος Μαρία καί ὁ Ἰωσήφ. Ὡστόσο, ἡ γῆ προσέφερε κατά τόν ἱερό ὑμνογράφο στόν ἀπρόσιτο Θεό ἕνα σπήλαιο.

Ὁ Ἰησοῦς γεννήθηκε σέ μιά σπηλιά, δίπλα στά ζῶα πού διανυκτέρευαν ἐκεῖ. Καί ἡ Παναγία μας Τόν σπαργάνωσε καί Τόν ξάπλωσε σ᾽ ἕνα παχνί!

Βάθος ἀπρόσιτο ταπεινώσεως ὁ τρόπος πού γεννήθηκε ὁ Κύριός μας. Ὁ Θεός μας εἶναι ὁ Θεός τοῦ σπηλαίου· ὄχι τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων καί τοῦ αὐτοκρατορικοῦ μεγαλείου. Τό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ εἶναι καί θά παραμένει αἰώνια ὁ μεγάλος δάσκαλος τῆς χριστιανικῆς ταπεινώσεως. Μόνο μέσα ἀπό τό μονοπάτι τῆς ταπεινώσεως μποροῦμε νά συναντήσουμε καί νά γνωρίσουμε τόν Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό. Στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Οὔτε στά μέγαρα καί τίς ἐπαύλεις τοῦ κόσμου τούτου. Οὔτε στούς φωταγωγημένους δρόμους τῶν μεγαλουπόλεων μας καί τίς στολισμένες βιτρίνες τῶν καταστημάτων μας. Οὔτε στά ὁλονύχτια ρεβεγιόν καί τήν κραιπάλη τῶν διασκεδάσεών μας.

* * *

Κατά τά φετινά Χριστούγεννα, πατρικά σᾶς παρακαλῶ, νά θυμηθεῖτε καί νά προσευχηθεῖτε θερμά γιά ὅλους ἐκείνους τούς συνανθρώπους μας πού χτυπημένοι ἀπό τόν θανατηφόρο ἰό παλεύουν στά νοσοκομεῖα γιά νά ξεπεράσουν τή μεγάλη δοκιμασία πού τούς βρῆκε καί νά κρατηθοῦν στή ζωή. Προσευχηθεῖτε ἀκόμη γιά τούς γιατρούς μας καί ὅλο τό ὑγειονομικό προσωπικό πού νυχθημερόν ἀγωνίζονται στό πλευρό τῶν ἀρρώστων ἀδελφῶν μας. Νά τούς φωτίζει ὁ Θεός καί νά τούς ἐνδυναμώνει στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους. Ἀλλά καί γιά ὅλους ἐκείνους τούς ἀδελφούς μας πού ἔχασαν τή μάχη καί κατέληξαν, ἄς εἶναι θερμή ἡ προσευχή μας ὁ Κύριος νά τούς ἀναπαύσει «ἐν χώρᾳ ζώντων».

Ἀπό τά βάθη τῆς καρδιᾶς μου εὔχομαι σέ ὅλους σας καί τίς καλές οἰκογένειές σας ὁ Κύριος Ἰησοῦς, πού γιά μᾶς καί τή σωτηρία μας ἔγινε ἄνθρωπος, νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς χαρίζει κάθε ἀγαθό.

Εὐφρόσυνα κατά Χριστόν Χριστούγεννα!
ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ